

MINISTERI D'ECONOMIA

3280 *REIAL DECRET 297/2004, de 20 de febrer, pel qual es modifica el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre. («BOE» 45, de 21-2-2004.)*

Aquest Reial decret té per objecte introduir les modificacions necessàries al Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, per adaptar-lo a la Directiva 2002/13/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de març de 2002, per la qual es modifica la Directiva 73/239/CEE del Consell respecte als requisits del marge de solvència de les empreses d'assegurances diferents de l'assegurança de vida, i a la Directiva 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre de 2002, sobre l'assegurança de vida. Aquesta última Directiva refon la normativa comunitària sobre l'assegurança de vida, inclosa la Directiva 2002/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de març de 2002, per la qual es modifica la Directiva 79/267/CEE del Consell respecte als requisits del marge de solvència de les empreses d'assegurances de vida. La incorporació a l'ordenament jurídic espanyol d'aquestes directives suposa la modificació de la normativa que regula les exigències i els requisits de solvència de les entitats asseguradores.

El Pla d'acció en matèria de serveis financers, segons el que han aprovat els consells europeus de Colònia, de 3 i 4 de juny de 1999, i de Lisboa, de 23 i 24 de març de 2000, reconeix la importància del marge de solvència de les empreses d'assegurances a fi de protegir els assegurats al mercat únic, garantint que les companyies d'assegurances disposen del patrimoni suficient en relació amb la naturalesa dels seus riscos.

Tant la Directiva 73/239/CEE (primera Directiva d'assegurances diferents de la de vida) com la Directiva 79/267/CEE (primera Directiva d'assegurances de vida) exigeixen que les empreses d'assegurances mantinguin un marge de solvència que actui com a amortidor davant fluctuacions adverses de la seva activitat, i constitueixen un element important en el sistema de supervisió prudencial per a la protecció dels assegurats i prenedors d'assegurances.

La normativa actual sobre el marge de solvència establerta per les directives esmentades s'ha mantingut pràcticament sense canvis en la normativa comunitària. Això no obstant, l'article 25 de la Directiva 92/49/CEE del Consell, de 18 de juny de 1992, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida (tercera Directiva d'assegurances diferents de l'assegurança de vida) i l'article 26 de la Directiva 92/96/CEE del Consell, de 10 de novembre de 1992, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança directa de vida (tercera Directiva d'assegurances de vida), estableixen un termini de tres anys des de la seva entrada en vigor —1 de juliol de 1994— perquè la Comissió Europea presentés un informe sobre la necessitat d'una harmonització més gran del marge de solvència.

L'informe elaborat per la Comissió Europea va concloure que, si bé l'estructura simple i ferma del sistema vigent havia funcionat satisfactoriament i es basava en principis adequats i dotats de gran transparència, s'havien observat algunes debilitats en casos específics, en particular en relació amb els aspectes sensibles des del punt de vista del risc.

Com a conseqüència d'aquests treballs, es van adoptar les directives 2002/12/CE del Parlament i del Consell, i 2002/13/CE del Parlament i del Consell, ambdues de 5 de març de 2002, que van establir nous requisits per al marge de solvència de les entitats d'assegurances de vida i d'assegurances diferents de la de vida, respectivament. La primera d'aquelles s'ha derogat i el seu contingut s'ha incorporat a la Directiva 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre de 2002, sobre l'assegurança de vida, que refon i codifica la normativa comunitària sobre l'assegurança de vida.

De la nova regulació sobre solvència cal destacar que es reforcen les exigències quantitatives actuals, tant referent al fons de garantia com al marge de solvència obligatori, i s'estableix, al seu torn, un mecanisme que preveu la seva actualització periòdica i automàtica en funció de l'índex europeu de preus de consum.

També es preveu que en situacions concretes en què es vegin amenaçats els drets dels assegurats, les autoritats competents han d'estar facultades per intervenir amb l'antelació suficient, si bé, en l'exercici d'aquests poders, les autoritats han d'informar les empreses d'assegurances sobre les raons que motivin aquesta actuació supervisora, de conformitat amb els principis d'eficàcia i legalitat. Es poden concretar en tres les mesures que a efectes de garantir la futura solvència preveuen les directives: l'exigència d'un pla de recuperació financera; obligar les empreses d'assegurances a tenir un marge de solvència obligatori més alt, a fi de garantir que puguin complir en un futur pròxim els requisits de solvència, i revisar a la baixa els elements que poden integrar el marge de solvència disponible, en particular quan s'hagi produït un canvi significatiu en el valor de mercat d'aquests elements des del final de l'exercici anterior.

De conformitat amb el que preveuen les directives, s'estableix un període transitori perquè les entitats asseguradores s'adaptin a les noves exigències de solvència.

Les noves quanties del fons de garantia, així com les dues primeres mesures per garantir la futura solvència, han estat incorporades a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Amb les modificacions del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades que recull aquest Reial decret es completa la transposició de les directives sobre marge de solvència.

En el marc de la incorporació de la normativa comunitària s'introdueixen igualment en el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades determinades adaptacions derivades de la transposició de la Directiva 2000/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de maig de 2000, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils, que va ser realitzada mitjançant la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

La resta de modificacions introduïdes per aquest Reial decret al Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades deriven, d'una banda, de la necessitat d'incorporar a l'actual regulació dels processos de cessió, fusió o escissió aspectes que no hi són previstos, però que, tanmateix, vénen demanats pel mercat, com són els nous casos de cessió parcial de cartera fonamentats en les diferents vies de negoci o canals de distribució, la consideració de la cessió, fusió o escissió com a processos de concentració o, finalment, referent a l'exercici del dret de resolució per part del prenedor en el cas de contractes d'assegurança en els quals Espanya és l'Estat membre del compromís o de localització del risc.

D'altra banda, s'ha considerat necessari excloure l'obligació, fins ara existent, de detallar en els estatuts de l'entitat asseguradora els rams d'assegurança en què du a terme l'activitat, i es considera suficient que aquells continguin l'objecte social i l'àmbit territorial, cosa que contribueix a eliminar dificultats administratives en el funcionament de les entitats asseguradores, motivades per la necessitat de modificar els estatuts cada vegada que sol·licitin i obtinguin autorització de rams diferents als inicialment autoritzats o es procedeixi a revocar algun dels rams.

Igualment, és necessari modificar determinades normes del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades tant per a un desenvolupament millor de les funcions de supervisió dels grups d'entitats asseguradores com per incloure a l'assegurança de crèdit, junt amb els riscos actualment previstos de tempesta, pedra i gelada, a efectes de considerar la càrrega mitjana de la sinistralitat amb referència als set últims exercicis per al càlcul del marge de solvència, cosa que es justifica tant per una completa adequació del nostre ordenament jurídic a la normativa comunitària, com pel comportament cíclic del ram. Així mateix, és necessari preveure al càlcul de la provisió per a prestacions pendents de liquidació o pagament la incidència de la utilització de mètodes estadístics de càlcul.

Com a conseqüència de les adaptacions fetes per la Directiva 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre de 2002, sobre l'assegurança de vida, es modifiquen els requisits per obtenir l'autorització administrativa per les sucursals a Espanya de països tercers no membres de l'Espai Econòmic Europeu, per tal d'exonerar-les de la presentació dels models de pòlisses i bases tècniques com a requisit previ. Això sense perjudici de la possibilitat de requerir la seva presentació.

Finalment, s'ha de considerar que les modificacions introduïdes no alteren la qualificació competencial actual dels preceptes afectats, per la qual cosa aquests continuen tenint el caràcter de bàsics.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident primer del Govern i ministre d'Economia, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 de febrer de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

Es modifica el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, en els termes que s'indiquen a continuació:

U.—S'afegeix un nou paràgraf f) a l'apartat 1 de l'article 4, «Sol·licitud i autorització administrativa», amb la redacció següent:

«f) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, ha de comunicar el nom i l'adreça del representant designat en cada un dels estats de l'Espai Econòmic Europeu diferent a Espanya, encarregat de la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un Estat membre diferent del de residència del perjudicat o en un país signant del sistema de Carta Verda.»

Dos.—S'introdueix un últim paràgraf a l'apartat 1 de l'article 5, «Modificació de la documentació aportada», amb la redacció següent:

«Qualsevol modificació dels representants designats en virtut del que disposa l'article 4.1.f) d'aquest Reglament s'ha de comunicar al Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Tres.—Es modifica l'apartat 2 de l'article 5, «Modificació de la documentació aportada», que passa a tenir la redacció següent:

«2. Les modificacions de la documentació aportada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si s'escau, al Consorci de Compensació d'Assegurances quan es tracti dels representants per a la tramitació i liquidació de sinistres als quals es refereix l'article 4.1.f) d'aquest Reglament, que determinin que l'entitat asseguradora deixi de complir algun dels requisits que estableixen la Llei i aquest Reglament per a l'atorgament de l'autorització administrativa, donen lloc a l'inici del procediment administratiu de revocació, sense perjudici del possible tràmit d'esmena que preveu l'article 25.3 de la Llei.»

Quatre.—Es modifica el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 11, «Normes aplicables», que passa a tenir la redacció següent:

«b) Els resultats positius, una vegada constituïdes les garanties financeres exigides per la llei, fins i tot la reserva a què es refereix l'article 19 d'aquesta, es destinen en primer terme a la devolució de les aportacions reintegrables a socis o mutualistes fetes per constituir el fons mutual o a incrementar les reserves patrimonials, i l'excés sobre les quanties esmentades es pot distribuir entre els mutualistes. Si els resultats són negatius, són absorbits per les derrames passives, per reserves patrimonials i, en últim terme, pel fons mutual. Totes aquestes operacions queden totalment ultimades en l'exercici següent al qual s'hagin produït els resultats.»

Cinc.—Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 39, «Provisió de prestacions», en els termes següents:

«El cost esmentat inclou les despeses tant externes com internes de gestió i tramitació dels expedients, sigui quin sigui el seu origen, produïdes i per produir, fins a la liquidació i pagament total del sinistre. Els recobraments o quantitats a recuperar per l'exercici de les accions que corresponguin a l'assegurador davant de les persones responsables del sinistre no es poden deduir de l'import de la provisió.

No obstant això, quan la provisió per a prestacions es calculi utilitzant mètodes estadístics d'acord amb el que indica l'article 43 d'aquest Reglament, els pagaments es poden computar nets de recobraments.»

Sis.—Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 40, «Provisió de prestacions pendents de liquidació o pagament», en els termes següents:

«1. Inclou l'import de tots els sinistres ocorreguts i declarats abans del tancament de l'exercici. En el cas que l'entitat no utilitzi mètodes estadístics que preveu l'article 43, inclou, a més, tots els sinistres ocorreguts abans del tancament de l'exercici

i declarats des del tancament fins al 31 de gener de l'any següent, o fins a la formulació dels comptes anuals si aquesta data és anterior. Formen part d'aquella les despeses de caràcter extern inherents a la liquidació de sinistres i, si s'escau, els interessos de demora i les penalitzacions legalment establertes en les quals hagi incorregut l'entitat.»

Set.—S'afegeix un nou apartat 1 bis i es modifica l'apartat 23 de l'article 50, «Béns i drets aptes per a la inversió de les provisions tècniques», que tenen la redacció següent:

«1 bis. Actius financers estructurats de renda fixa, els subjacents de la qual compleixin també els principis i requisits que estableixen els articles 49 a 53 i 55 d'aquest Reglament i la normativa concordant i de desplegament.»

«23. El ministre d'Economia pot establir les condicions que han de complir altres actius no enumerats anteriorment per a la seva consideració com a aptes per a la cobertura de provisions tècniques.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot excloure de la qualificació de béns i drets aptes per a la cobertura de les provisions tècniques els actius subjacents als quals es refereix l'apartat 1 bis quan a l'entitat asseguradora es registri una concentració excessiva d'aquestes inversions que excedeixi els límits que preveu l'article 53 o aquestes no compleixin els requisits que estableix l'article 49.»

Vuit.—Es modifica l'article 59, que queda redactat en els termes següents:

«Article 59. *Patrimoni propi no compromès.*

1. El patrimoni propi no compromès, als efectes del marge de solvència individual, a què es refereix l'apartat 2 de l'article 17 de la Llei, comprèn les partides que a continuació es detallen, deduits els elements immaterials que assenyala l'apartat 2 d'aquest article:

U.—Amb caràcter general, tenen la consideració de patrimoni propi no compromès les partides següents:

a) El capital social desembossat exclosa la part d'aquest que preveu el paràgraf e) següent, o el fons mutual.

En el cas que l'entitat asseguradora financi els seus socis directament o mitjançant participacions en el capital de societats o de persones físiques que exerceixen control directe o indirecte sobre aquella, l'import computable per aquest paràgraf a) es correspon amb la posició neta inversora dels socis esmentats.

En el cas d'entitats asseguradores autoritzades per a la gestió de fons de pensions, la quantitat computable en el marge de solvència per aquest paràgraf a) es minora en l'import del capital social desembossat afecte a aquesta activitat que preveu la normativa reguladora de plans i fons de pensions.

b) La reserva de revaloració, la prima d'emissió i altres reserves patrimonials. És aplicable respecte d'aquestes partides el que indica el segon incís del paràgraf a) precedent.

En tot cas s'exclouen d'aquest paràgraf, en la mesura que el seu import no s'hagi deduït ja en altres rúbriques, els conceptes següents:

1r Les reserves que es constitueixen en compliment del que disposen els articles 79, norma

3a i 80.1 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

2n L'import de les accions pròpies o de la societat dominant adquirides o acceptades en penyora o una altra forma de garantia, directament per l'entitat o indirectament a través de persona o societat interposada, així com l'import dels finançaments a tercers l'objecte dels quals sigui l'adquisició d'accions pròpies, en la mesura que no s'hagin constituït les reserves a què es refereix el paràgraf 1r anterior.

3r Les accions pròpies adquirides per a reducció de capital.

4t Les reserves que es corresponguin amb els recursos propis mínims exigits per la normativa reguladora de plans i fons de pensions.

5è L'import de les diferències negatives comptabilitzades en el compte "Minusvalideses procedents de valors negociables de renda variable [article 33.2.b) del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades]".

c) El romanent i la part del saldo creditor del compte de pèrdues i guanys que es destini a incrementar els fons propis de l'entitat.

d) Les aportacions no reintegrables de socis o mutualistes que figurin en el passiu del balanç, quan compleixin els requisits següents:

1r Que els estatuts de l'entitat prevegin que la seva devolució no ocasioni un descens del patrimoni propi no compromès per sota de la quantia mínima del marge de solvència i que, en cas de liquidació de l'entitat, només es fan efectius després de liquidar tots els altres deutes de l'empresa.

2n Que la seva devolució es notifiqui a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb un mes d'antelació al seu pagament, i es pugui prohibir mitjançant una resolució motivada en el termini d'un mes des que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions tingui coneixement de la notificació de l'empresa.

3r Que les disposicions dels estatuts, així com les seves modificacions, referents a aquesta partida siguin aprovades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

e) La part del capital social corresponent a les accions sense vot regulades a la secció 5a del capítol IV del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, i els finançaments subordinats, fins a un límit màxim del 50 per cent, bé del patrimoni propi no compromès, incloses les partides esmentades, bé de la quantia mínima del marge de solvència si aquesta és menor.

Els finançaments subordinats han de complir les condicions següents, que s'han de fer constar en els contractes i fulls d'emissió:

1r Hi ha un acord vinculant en virtut del qual, a l'efecte de la prelación de crèdits, els creditors per aquest concepte se situïn darrere tots els creditors comuns.

2n Només es prenen en consideració els fons efectivament desembossats.

3r Quan es tracti de préstecs a termini fix, el termini inicial és de cinc anys, com a mínim. Si no ha estat fixada la data del seu venciment, s'ha d'haver estipulat per a la seva retirada total o parcial un previ de cinc anys, com a mínim.

Tant en un com en l'altre cas, des del moment en què el seu termini romanent sigui de cinc anys, i durant aquests cinc anys, han de reduir el seu còmput com a patrimoni propi a raó d'un 20 per cent anual, fins que el seu termini romanent sigui inferior a un any, moment en què es deixen de computar com a tals.

4t No poden contenir clàusules de rescabament, reembossament o amortització anticipada, sense perjudici que el deutor pugui procedir al reembossament anticipat si amb això no es veu afectada la solvència de l'entitat, amb l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Les accions sense vot es computen pel seu capital desembossat.

Els finançaments subordinats de durada determinada no es poden computar per un import superior al 25 per cent bé del patrimoni propi no compromès, bé de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és menor.

f) Els finançaments de durada indeterminada, diferents dels esmentats en el paràgraf e) precedent, quan compleixin els requisits següents:

1r No són reembossables a iniciativa del creditor o sense l'acord previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2n El contracte d'emissió ha de donar a l'entitat d'assegurances la possibilitat de diferir el pagament dels interessos.

3r Hi ha acord vinculant en virtut del qual, a l'efecte de la prelació de crèdits, els creditors per aquest concepte se situïn darrere tots els creditors comuns.

4t En el contracte d'emissió s'estipula que el deute i els interessos pendents de pagament es poden aplicar a absorbir les pèrdues de l'entitat, sense que calgui procedir a dissoldre'ls.

5è Únicament es prenen en consideració els fons efectivament desembossats.

Els finançaments de durada indeterminada que recull aquest paràgraf, més els finançaments subordinats del paràgraf e) precedent, estan sotmesos, als efectes d'aquest article, a un límit conjunt del 50 per cent bé del patrimoni propi no compromès, bé de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és menor.

Dos.—Es poden computar com a patrimoni propi no compromès les partides següents:

a) La meitat de la part de capital social subscrit pendent de desembossament, fins a un límit màxim del 50 per cent bé del patrimoni propi no compromès, bé de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és menor.

b) En els rams d'assegurança diferents de la de vida, el 50 per cent de la derrama passiva, quan sigui exigible als mutualistes, en els termes de l'article 9.2.e) de la Llei, amb el límit del 50 per cent de les primes netes d'anul·lacions de l'assegurança directa. Aquest sumand no pot excedir la meitat del patrimoni propi no compromès, computant les partides de l'apartat u i dels paràgrafs a) i c) d'aquest apartat dos, i deduïts els elements indicats a l'apartat 2 d'aquest article, o de la meitat de la quantia mínima del marge de solvència, si aquesta és menor.

c) Les plusvàlues resultants de la infravaloració d'elements de l'actiu, amb la deducció prèvia de

totes les despeses que puguin incidir en l'import final de la plusvàlua.

En cap cas no es poden computar les plusvàlues que procedeixin de carteres d'inversions a venciment vinculades a operacions d'assegurances de vida d'acord amb el que preveu l'article 33.2 d'aquest Reglament. Tampoc no són computables les plusvàlues comptables aplicades a la compensació de minusvalideses.

d) Les comissions descomptades que tècnicament resultin pendents d'amortització amb el límit per pòlissa del 3,5 per cent de la diferència entre el capital assegurat i la provisió matemàtica, i d'aquestes es dedueix, si s'escau, l'import de les comissions descomptades activades.

El còmput com a patrimoni propi no compromès de les partides enumerades en aquest apartat dos s'efectua a petició degudament justificada de l'entitat davant la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i amb l'acord previ d'aquesta, excepte en el cas de plusvàlues resultants de la infravaloració d'elements de l'actiu aptes per a cobertura de provisions tècniques als quals es refereix l'article 50 d'aquest Reglament.

2. A l'efecte del que regula aquest article, es consideren com a elements immaterials per deduir en el càlcul del marge de solvència els elements que manquin de valor de realització o que, per la seva falta de permanència, es pugui fundadament presumir que no s'ajusten als fins de la Llei i d'aquest Reglament.

En tot cas, es dedueixen en el còmput del patrimoni propi no compromès les partides següents:

a) Les despeses d'establiment, constitució, ampliació de capital i formalització de deutes que figurin a l'actiu del balanç.

b) El saldo deutor del compte de pèrdues i guanys.

c) Els resultats negatius d'exercicis anteriors.

d) Les minusvalideses resultants de la sobrevaloració dels elements d'actiu i de la infravaloració d'elements de passiu, que no han estat imputades a resultats. S'inclouen en aquesta partida les obligacions, provisions o deutes que es puguin no haver comptabilitzats en virtut d'alguna disposició legal o reglamentària, llevat de les que procedeixin de carteres d'inversions a venciment vinculades a operacions d'assegurances de vida d'acord amb el que preveu l'article 33.2 d'aquest Reglament.

3. En el cas d'entitats asseguradores autoritzades a fer operacions d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i operacions d'assegurança de vida, els límits ressenyats en aquest article s'apliquen separadament per a cada activitat.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot ajustar la valoració dels elements a què es refereix l'apartat 1 quan aquests deixin de tenir, totalment o parcialment, la condició de patrimoni propi no compromès.

5. El ministre d'Economia pot adaptar les partides que, de conformitat amb aquest article, s'han de considerar en el càlcul del patrimoni propi no compromès, a les modificacions que per normativa comunitària s'introdueixin respecte de la relació d'aquests elements i respecte de les condicions o requisits per al seu còmput.»

Nou.—Es modifica l'article 60, que queda redactat en els termes següents:

«Article 60. *Patrimoni propi no compromès dels grups consolidables d'entitats asseguradores.*

1. A l'efecte del que disposa l'article 17.3 de la Llei, el patrimoni propi no compromès dels grups consolidables d'entitats asseguradores comprèn les partides que a continuació es detallen, deduïts els elements immaterials que assenyalen a l'apartat 2 d'aquest article:

U.—Tenen la consideració de patrimoni propi no compromès les partides següents:

a) El capital social desembossat o el fons mutual de la societat dominant, amb les mateixes deduccions, quant al capital social, que estableix l'article 59 anterior, quan les circumstàncies allà indicades i relatives a socis no inclosos en el grup concorren en relació amb qualssevol de les societats del grup consolidable.

b) Les reserves patrimonials del grup consolidable.

c) El saldo creditor de les reserves en societats consolidades.

d) El saldo creditor del compte de pèrdues i guanys consolidat amb el límit de la part destinada a incrementar en cada societat del grup consolidable els seus recursos propis.

e) Les aportacions no reintegrables de socis o mutualistes que figurin en el passiu del balanç, en la mesura que siguin computables a nivell individual.

f) Les diferències negatives de consolidació, llevat quan tinguin la naturalesa de provisions per a riscos i despeses.

g) Els interessos minoritaris, amb el límit, en el que es refereix a la participació en els resultats de les societats dependents, de la part destinada a incrementar els recursos propis del grup. La part corresponent a capital pendent de desembossament es computa només pel 50 per cent, sempre que es compleixin els requisits que preveu l'apartat dos següent.

h) Els finançaments subordinats i els de durada indeterminada rebuts per les societats integrants del grup consolidable, en la mesura que no hagin de ser objecte d'eliminació, en les condicions i amb els límits que estableixen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 1.u de l'article 59, per al càlcul del patrimoni propi individual, referits uns i altres al grup consolidable d'entitats asseguradores.

i) Així mateix, es computen totes les partides que, sense incloure's en els paràgrafs anteriors, siguin admeses per la legislació dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu on estiguin domiciliades entitats pertanyents al grup consolidable sempre que siguin computables a nivell individual. En el cas de països tercers, és necessari per al seu còmput autorització prèvia del ministre d'Economia.

Dos.—Les partides següents es poden computar com a patrimoni propi no compromès dels grups consolidables d'entitats asseguradores, sempre que concorren els requisits exigits per al seu còmput a nivell individual i es respectin a nivell consolidat els mateixos límits que són exigibles a nivell individual:

a) La meitat de la part de capital social subscrit pendent de desembossament de la societat domi-

nant amb els límits que estableix el paràgraf a) de l'apartat 1.dos de l'article 59, per al càlcul del patrimoni propi individual.

b) En els rams d'assegurances diferents de la de vida, la derrama passiva, des del moment en què sigui exigible als mutualistes de l'entitat dominant, en els mateixos termes que estableix el paràgraf b) de l'apartat 1.dos de l'article 59.

c) Les plusvàlues resultants de la infravaloració d'elements d'actiu, tenint en compte els valors comptables dels esmentats elements en el balanç consolidat i en els termes que estableix el paràgraf c) de l'apartat 1.dos de l'article 59.

d) Les comissions descomptades que tècnicament resultin pendents d'amortització de la societat dominant i de les dependents, d'acord amb els límits i les deduccions establerts en el paràgraf d) de l'apartat 1.dos de l'article 59.

2. Les partides que s'han de deduir de les anteriors per al càlcul del patrimoni propi no compromès del grup consolidable d'entitats asseguradores són les següents:

a) Les despeses d'establiment, constitució, ampliació de capital i formalització de deutes que figurin en l'actiu del balanç consolidat.

b) Si s'escau, el saldo deutor del compte de pèrdues i guanys consolidat, així com els resultats negatius del grup consolidable.

c) Les minusvalideses resultants de la sobrevaloració dels elements d'actiu computables per a marge de solvència o de la infravaloració d'elements de passiu, d'acord amb el que disposa per al patrimoni individual no compromès. S'inclouen en aquesta partida les obligacions, provisions o deutes que puguin no haver-se comptabilitzat en virtut d'alguna disposició legal o reglamentària.

d) El saldo deutor del compte de reserves en societats consolidades.

e) En general, qualssevol altres partides que manquin de valor de realització o que per la seva falta de permanència es pugui presumir amb fonament que no s'ajusten als fins de la Llei i d'aquest Reglament.

3. S'entén per diferència negativa de consolidació l'existent entre el valor comptable de la participació de la societat dominant en el capital de la societat dependent i el valor proporcional dels fons propis d'aquesta atribuïble a l'esmentada participació en la data de la seva adquisició.

S'entén per reserves en societats consolidades la participació de la societat dominant en les reserves generades per les dependents des de la data de la primera consolidació, incloses aquelles que no hagin passat pels seus comptes de resultats.

4. En cas que una entitat asseguradora tingui la posició dominant en un grup mixt no consolidable dels que defineix la Llei 13/1992, d'1 de juny, sobre recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, ha de presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la informació necessària sobre el compliment de les exigències de recursos propis efectius que determini la normativa reguladora dels esmentats grups mixtos. Si la referida entitat asseguradora és al seu torn dominant d'un subgrup consolidable d'entitats asseguradores, s'han de tenir en compte, a aquests efectes, les participacions de totes les entitats que

formin l'esmentat subgrup en l'esmentat grup mixt no consolidable.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot ajustar la valoració dels elements a què es refereixen l'apartat 1 quan aquests deixin de tenir, totalment o parcialment, la condició de patrimoni propi no compromès.»

Deu.—Es fa una nova redacció dels apartats 2, 3 i 4, i es creen tres nous apartats 4 bis, 4 ter i 6 a l'article 61, «Quantia mínima del marge de solvència en les assegurances diferents de l'assegurança de vida»:

«2. Quan les entitats cobreixin essencialment un o diversos dels riscos de crèdit, tempesta, pedregada i gelada, cal tenir en compte els set últims exercicis socials com a període de referència de l'import mitjà dels sinistres. S'entén que es dona aquella circumstància quan les primes dels riscos esmentats siguin, almenys, el 75 per cent del conjunt de les emeses per l'entitat.

3. La quantia del marge de solvència en funció de les primes es determina de la manera següent:

a) En el concepte de primes s'inclouen les meritades per assegurança directa en l'exercici de què es tracti, netes de les seves anul·lacions i extorns, més les primes acceptades en reassegurança en el mateix exercici, o bé, si és més elevat, el de les primes imputades per assegurança directa en l'exercici que es contempli, netes de les seves anul·lacions i extorns, més les primes acceptades en reassegurança en el mateix exercici.

En els rams 11, 12 i 13 dels previstos en la disposició addicional primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, l'import de les primes o quotes a què es refereix el paràgraf anterior s'incrementa en un 50 per cent. En aquests rams es poden utilitzar mètodes estadístics per a l'assignació de les primes, sempre que aquests hagin estat presentats, prèviament a la seva utilització, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i aquesta els hagi acceptat.

b) Fins a 50 milions d'euros de primes s'aplica el 18 per cent, i a l'excés, si n'hi ha, s'aplica el 16 per cent, i se sumen els dos resultats.

c) La quantia obtinguda segons es disposa en el paràgraf anterior es multiplica per la relació existent en els últims tres exercicis, entre l'import de la sinistralitat neta de reassegurança cedida i retrocedida, i l'import brut de la dita sinistralitat, sense que aquesta relació pugui ser, en cap cas, inferior al 50 per cent.

4. La quantia del marge de solvència en funció dels sinistres es determina de la manera següent:

a) En l'import dels sinistres s'inclouen els pagats per negoci directe en l'exercici de què es tracti i en els dos anteriors, llevat del cas dels riscos que preveu l'apartat 2 anterior en el qual es computen els sis exercicis anteriors, sense deducció per reassegurança cedida ni retrocedida; s'inclouen també els sinistres pagats per acceptacions en reassegurança i les provisions de sinistres pendents per assegurança directa i reassegurança acceptada constituïdes al tancament de l'exercici.

b) De la suma obtinguda segons el paràgraf a) es dedueix l'import dels recobraments per sinistres efectuats en els períodes a què l'esmentat apartat es refereix, més el de les provisions de sinistres pendents constituïdes al tancament de l'exercici

anterior al període comprès tant per assegurança directa com per reassegurança acceptada.

En els rams 11, 12 i 13 dels que preveu la disposició addicional primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, l'import dels sinistres, provisions i recobraments a considerar s'incrementa en un 50 per cent. En aquests rams es poden utilitzar mètodes estadístics per a l'assignació dels sinistres, provisions i recobraments sempre que aquests mètodes hagin estat presentats, prèviament a la seva utilització, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i aquesta els hagi acceptat.

c) Al terç de la xifra resultant segons el paràgraf b), amb el límit de 35 milions d'euros, s'aplica el 26 per cent, i a l'excés, si n'hi ha, s'aplica el 23 per cent, i se sumen els dos resultats. Quan es tracti dels riscos que preveu l'apartat 2 anterior, s'aplica el setè en comptes del terç.

d) La quantia obtinguda segons el paràgraf c) es multiplica per la relació existent en els tres últims exercicis, entre l'import de la sinistralitat neta de reassegurança cedida i retrocedida i l'import brut de la dita sinistralitat, sense que aquesta relació, en cap cas, pugui ser inferior al 50 per cent.

Les mencions a sinistres pagats i provisió de sinistres pendents que s'efectuen en aquest article s'entenen referides a tots els conceptes que s'han d'incloure en aquests sinistres i provisions.

4 bis. Quan la quantia mínima del marge de solvència, calculada de conformitat amb el que preveuen els apartats anteriors, és menor que la de l'exercici anterior, la quantia mínima s'ha de determinar multiplicant la de l'exercici anterior pel coeficient resultant de dividir la provisió tècnica per a prestacions netes de reassegurança constituïda al tancament i la constituïda a l'inici de l'exercici, sense que el coeficient calculat així pugui ser, en cap cas, inferior a 1.

4 ter. Quan la naturalesa o la qualitat dels contractes de reassegurança hagi canviat significativament des de l'exercici anterior, o en els contractes de reassegurança no es produeixi, o sigui insignificant la transferència del risc, la reducció per reassegurança que preveuen l'apartat 3.c) i l'apartat 4.d) d'aquest article s'ha d'ajustar per reflectir la política de reassegurança de l'entitat que efectivament incideixi en el marge de solvència, i s'ha de reduir en l'import que sigui necessari.

Es presumeix que la reassegurança gaudeix de qualitat suficient quan l'entitat reasseguradora té com a mínim una qualificació de BB o equivalent atorgada per una agència de qualificació.

En tot cas, no s'aplica la reducció per reassegurança quan dels seus comptes anuals es dedueixi motivadament que la solvència actual o futura del reassegurador se'n pugui veure afectada.

6. Les quanties que preveuen els apartats 3.b) i 4.c) anteriors són objecte d'una revisió anual des del 20 de setembre de 2003, a fi de tenir en compte els canvis de l'índex europeu de preus de consum publicat per Eurostat.

La quanties s'adapten automàticament, i n'augmenta l'import inicial en euros en el canvi percentual de l'índex esmentat durant el període transcorregut entre el 20 de març de 2002 i la data de revisió, i s'arrodoneix fins a un múltiple de 100.000 euros. Si el canvi percentual des de l'última actualització és inferior al cinc per cent, no s'efectua cap actualització.

A aquests efectes, per facilitar-ne el coneixement i l'aplicació, per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es fan públiques les actualitzacions esmentades.»

Onze.—Es fa una nova redacció del paràgraf c) de l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 5 a l'article 62, «Quantia mínima del marge de solvència en les assegurances de vida», en els termes següents:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, en els casos especials que a continuació s'indiquen, la quantia mínima del marge de solvència és la que per a cadascun es determina:

c) En les assegurances de vida vinculades a l'evolució d'actius específicament afectes o d'índexs o actius que s'hagin fixat com a referència, i per a les operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació:

1r En la mesura que l'entitat assumeixi un risc d'inversió, el quatre per cent de l'import de les provisions d'assegurances de vida a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat anterior.

2n En la mesura que l'entitat no assumeixi cap risc d'inversió, però l'import destinat a cobrir les despeses de gestió es fixi per a un període superior a cinc anys, l'u per cent de les provisions d'assegurances de vida a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat anterior.

3r En la mesura que l'entitat no assumeixi cap risc d'inversió i l'assignació per cobrir les despeses de gestió no es fixi per a un període superior a cinc anys, una quantitat equivalent al 25 per cent de les despeses d'administració netes de l'activitat esmentada corresponents a l'últim exercici.

4t En la mesura que l'entitat assumeixi riscos per a cas de mort se li suma, a més, el 0,3 per cent dels capitals de risc calculat de la manera que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquest article.

5. Quan la naturalesa o la qualitat dels contractes de reassegurança hagi canviat significativament des de l'exercici anterior, o en els contractes de reassegurança no es produeixi, o sigui insignificant la transferència del risc, la reducció per reassegurança que preveu l'apartat 1 d'aquest article s'ha d'ajustar, per reflectir la política de reassegurança de l'entitat que efectivament incideixi en el marge de solvència, i s'ha de reduir en l'import que sigui necessari.

Es presumeix que la reassegurança gaudeix de qualitat suficient quan l'entitat reasseguradora hagi estat qualificada com a mínim BB per una agència de qualificació.

En tot cas, no s'aplica la reducció per reassegurança quan dels seus comptes anuals es dedueixi motivadament que la solvència actual o futura del reassegurador se'n pugui veure afectada.»

Dotze.—L'article 63 queda redactat de la manera següent:

«Article 63. *Fons de garantia.*

El fons de garantia ha d'estar constituït pels elements que amb caràcter general tenen la consideració de patrimoni propi no compromès asse-

nyalats a l'apartat 1.u de l'article 59 d'aquest Reglament i per les plusvàlues resultants de les infravaloracions d'elements de l'actiu, amb la deducció prèvia de totes les despeses que puguin incidir en el seu import final assenyalades en el paràgraf c) de l'apartat 1.dos de l'article esmentat, sempre que respecte a aquest últim element s'hagi obtingut, si s'escau, autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Tretze.—Es modifica el paràgraf b) i s'afegeix un nou paràgraf c) a l'apartat 6 de l'article 67, «Grup consolidable d'entitats asseguradores», que tenen la redacció següent:

«b) Quan l'entitat dominant estigui domiciliada en un Estat no pertanyent a l'Espai Econòmic Europeu, el grup corresponent ha d'estar compost per les entitats de nacionalitat espanyola i, si s'escau, les filials d'aquestes últimes, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o naturalesa jurídica, i amb independència de l'Estat on duuguin a terme les seves activitats.

c) En tot cas, les entitats asseguradores espanyoles dominants d'un grup de societats estan subjectes al deure de consolidació quan siguin al seu torn dominades per una entitat asseguradora domiciliada en un Estat de l'Espai Econòmic Europeu.»

Catorze.—S'afegeix un nou paràgraf c) a l'apartat 5 i es crea un nou apartat 8 a l'article 70, «Cessió de cartera», amb la redacció següent:

«5. Són admissibles cessions parcials de cartera d'un ram en els casos següents:

c) Quan comprengui la totalitat de les pòlisses que, dins d'un ram, es puguin agrupar atenent un criteri objectiu, que ha de quedar determinat clarament en el conveni de cessió.

En cap cas es considera que constitueix un criteri objectiu la cessió de pòlisses d'assegurances de les que regula el Reial decret 1588/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament d'instrumentació dels compromisos per pensions de les empreses amb els treballadors i beneficiaris, corresponent a una empresa o grups d'empreses.»

«8. El que disposa l'article 72.7 d'aquest Reglament s'entén aplicable al procediment que regula aquest article.»

Quinze.—Es fa una nova redacció de l'apartat 7 de l'article 72, «Fusió d'entitats asseguradores», en els termes següents:

«7. El que preveu aquest article s'entén sense perjudici del que disposa la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria de concentracions econòmiques. En concret, si l'operació de fusió supera els llindars que preveuen els paràgrafs a) o b) de l'article 14 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, els participants han de notificar l'operació en els termes que preveu l'article 15 de la Llei esmentada, i alhora han de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions aquesta notificació. Conseqüentment, el procediment que preveu aquest article se suspèn fins a la terminació del procediment eventualment iniciat pels òrgans de defensa de la competència o, si s'escau, fins

a l'aixecament de la suspensió d'acord amb l'article 15.2 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.»

Setze.—S'afegeix a l'article 73, «Escissió d'entitats asseguradores», un nou apartat 11 amb la redacció següent:

«11. Quan l'escissió suposi el traspàs de la part segregada a una entitat ja existent, s'entén aplicable al procediment que regula aquest article el que disposa l'article 72.7 d'aquest Reglament.»

Disset.—El paràgraf c) de l'article 75, «Estatuts», queda redactat en els termes següents:

«Els estatuts de les entitats asseguradores, sense perjudici del que preveu l'article 24 de la Llei, han de contenir, en tot cas, els punts següents:

c) L'objecte de l'entitat i l'àmbit territorial en què du a terme la seva activitat.»

Divuit.—L'apartat 2 de l'article 97, «Cessió de cartera», queda redactat en els termes següents:

«2. En el termini d'un mes, a comptar des de la publicació esmentada, els prenedors d'aquelles asseguradores en les quals Espanya sigui l'Estat membre del compromís o de localització del risc, poden exercir el dret de resolució que preveu l'article 50.3 de la Llei. En tota la resta, la cessió de cartera esmentada s'ajusta al que disposa l'article 22 de la Llei i 70 d'aquest Reglament, i es té en compte que l'obertura del període d'informació pública només és procedent quan Espanya sigui l'Estat de compromís o de localització del risc.»

Dinou.—S'afegeix al paràgraf f) de l'apartat 1 de l'article 105, «Deure particular d'informació en el cas de les assegurances sobre la vida», un últim incís amb la redacció següent:

«En les assegurances en les quals el prenedor assumeixi el risc de la inversió s'especifica l'import, la base de càlcul i la periodicitat de totes les despeses inherents a l'operació».

Vint.—Es fa una nova redacció de l'article 129:

«Article 129. *Cessió de cartera.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions presta la seva conformitat per a la cessió de cartera dels contractes d'assegurança d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, quan Espanya sigui l'Estat membre del compromís o de localització del risc i sempre que no hi hagi cap objecció legal a aquella.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de ser consultada quan la cedent sigui una sucursal establerta a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

Finalment, quan la cessionària sigui una entitat asseguradora espanyola, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de certificar que la cessionària disposa, tenint en compte la cessió, del marge de solvència necessari.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'expressar el seu criteri en el termini de tres mesos des de la recepció de la petició de conformitat, formulació de consulta o sol·licitud de certificació remesa per l'Estat membre d'origen de l'entitat asseguradora cedent. Si transcorregut aquest termini la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no s'ha pronunciat sobre això, s'entén atorgada la conformitat, evacuada la consulta o remesa la certificació.

3. Quan Espanya sigui l'Estat membre del compromís o de localització del risc, s'exigeix a l'entitat cedent que notifiqui individualment als prenedors el dret a resoldre els contractes d'assegurança que, subscrits en règim de dret d'establiment o de lliure prestació de serveis, resultin afectats per la cessió o que, com a conseqüència d'aquella, passin a qualsevol d'aquests règims, així com el dret al reembossament de la part de prima no consumida. Una vegada que l'autoritat de supervisió de l'Estat membre d'origen de la cedent hagi donat la seva autorització a la cessió, i l'hagi comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb especificació de la data d'efecte, aquesta procedeix a publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" la cessió autoritzada, i es pot exercir el dret de resolució dels contractes en el termini d'un mes a comptar des de la publicació esmentada.»

Vint-i-u.—Es modifica el paràgraf d) i s'afegeix un nou paràgraf j) a l'apartat 1 de l'article 136, «Establiment de sucursals», que té la redacció següent:

«1. Amb la sol·licitud d'autorització previnguda a l'apartat 1 de l'article 87 de la Llei, cal presentar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació següent:

d) Les bases tècniques utilitzades en les assegurances de vida per al càlcul de les primes i de les provisions tècniques, sense que l'esmentada exigència pugui constituir una condició prèvia per a l'exercici de l'activitat.

j) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, ha de comunicar el nom i la direcció del representant designat a cadascun dels estats de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, encarregat de la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un Estat membre diferent del de residència del perjudicat o en un país signant del sistema de Carta Verda.»

Vint-i-dos.—L'apartat 3 de l'article 137, «Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora», passa a tenir la redacció següent:

«3. Els models de pòlisses, bases tècniques i tarifes de primes no necessiten aprovació administrativa prèvia.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot requerir la presentació dels models de pòlisses, bases tècniques i tarifes de primes sempre que ho entengui pertinent, per tal de controlar si respecten les disposicions tècniques i sobre contracte d'assegurança.»

Vint-i-tres.—S'afegeix un nou apartat 3 a la disposició addicional tercera, «Dotació de les provisions tècniques. Quantia mínima»:

«3. Es considera que la provisió de prestacions s'ha calculat aplicant el mètode de valoració individual de sinistres quan la provisió de prestacions pendents de liquidació o pagament es determini d'acord amb el que estableix l'article 40 i la provisió de despeses internes de liquidació es determini de conformitat amb el que estableix l'article 42, sigui quin sigui el mètode de càlcul de la provisió de sinistres pendents de declaració.»

Disposició addicional única. *Adaptació a l'estructura ministerial actual.*

D'acord amb el que disposen el Reial decret 557/2000, de 27 d'abril, de reestructuració dels departaments ministerials, i el Reial decret 777/2002, de 26 de juliol, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica del Ministeri d'Economia, les referències que el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, així com les seves normes de desplegament, efectuen al ministre o Ministeri d'Economia i Hisenda s'han d'entendre efectuades al ministre o Ministeri d'Economia i, igualment, les efectuades a la Direcció General d'Assegurances s'han d'entendre efectuades a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori dels beneficis futurs del ram de vida a l'efecte del seu còmput com a patrimoni propi no compromès.*

1. Fins al 31 de desembre de 2009, es pot computar com a patrimoni propi no compromès el 50 per cent dels beneficis futurs referits exclusivament al ram de vida, excloent la part dels beneficis futurs que sorgeixi de les plusvàlues esmentades en el paràgraf c) de l'apartat dos de l'article 59.1 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que ja hagi estat tinguda en compte a aquests efectes.

L'import dels beneficis futurs que s'ha de computar s'obté multiplicant el benefici anual estimat per un factor que representi la durada residual mitjana dels contractes, sense que aquest factor pugui ser superior a sis. El benefici anual estimat no excedeix la mitjana aritmètica dels resultats dels comptes tècnics en el ram durant els últims cinc exercicis econòmics.

L'import que s'ha de computar no pot excedir el 25 per cent del patrimoni propi no compromès, avaluat computant les partides de l'apartat u i dels paràgrafs a) i c) de l'apartat dos de l'article 59.1 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, deduïts els elements que indica l'apartat 2 de l'esmentat article, o del 25 per cent de la quantia mínima de marge de solvència, si aquesta és inferior.

En tot cas, el seu còmput només és admès per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan, a més del compliment dels requisits anteriors, l'entitat ha presentat davant l'esmentat centre directiu un informe actuarial en què es justifica la probabilitat que es produeixin aquests beneficis en el futur.

2. Durant els exercicis 2004 a 2009, l'entitat ha d'anar eliminant la partida esmentada, d'acord amb un pla sistemàtic acordat per l'entitat i comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

3. A l'efecte del patrimoni propi no compromès dels grups consolidables d'entitats asseguradores, es pot computar el 50 per cent de la suma dels beneficis futurs del ram de vida de la societat dominant i de les dependents, sempre que aquests beneficis siguin computables individualment i respectin en el nivell consolidat els límits que disposa l'apartat 1 anterior. A més, la suma dels citats beneficis futurs i de qualsevol altre element que, segons el parer de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pugui no estar disponible de manera efectiva per complir el requisit de marge de solvència de l'entitat dominant, no es pot computar per una quantia superior a aquella per la qual sigui computable en el marge de solvència que correspongui a l'entitat dependent.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les noves exigències de solvència.*

El 31 de desembre de 2006, les entitats asseguradores s'han d'haver adaptat a les noves exigències de marge de solvència que preveu aquest Reial decret. L'adaptació s'ha de fer linealment o mitjançant un altre criteri sistemàtic acordat per l'entitat amb caràcter irreversible, i s'ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Les entitats que prevegin que no poden assolir les noves exigències de solvència en la data indicada han de presentar, abans de la data esmentada, perquè l'aprovi la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, d'acord amb el que disposa l'article 39 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, un pla en què es determinin les mesures que s'han d'adoptar, amb indicació de les condicions i el termini, que no pot ser superior a dos anys, per assolir, en tot cas, les noves exigències de solvència.

A partir del 31 de desembre de 2006, les aportacions no reintegrables de socis i mutualistes realitzades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret han d'estar adaptades als requisits exigits per la nova redacció del paràgraf d) de l'article 59.1.u del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, a l'efecte del seu còmput en el marge de solvència.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Legislació bàsica.*

De conformitat amb el que estableix la disposició final primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances, a l'empara de l'article 149.1.11a de la Constitució, les disposicions transitòries primera i segona d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Habilitació per a desplegament normatiu.*

Es faculta el ministre d'Economia, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i amb l'informe previ de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, perquè faci el desplegament normatiu de les disposicions que conté aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de febrer de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre d'Economia,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

3322 *ENTRADA en vigor del Bescanvi de notes constitutiu d'acord entre el Regne d'Espanya i el Regne dels Països Baixos, pel qual es regulen els privilegis i les immunitats dels funcionaris d'enllaç a Europol, fet a Madrid el 27 de gener de 1999, l'aplicació provisional del qual va ser publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 49, de 26 de febrer de 1999. («BOE» 46, de 23-2-2004.)*

El Bescanvi de notes constitutiu d'acord entre el Regne d'Espanya i el Regne dels Països Baixos pel qual es regulen els privilegis i les immunitats dels funcionaris d'enllaç a Europol, fet a Madrid el 27 de gener de 1999, va entrar en vigor l'1 d'agost de 1999, primer dia del mes següent a la data de la segona nota de comunicació

de compliment dels requisits legals interns, segons estableixen els textos de les notes que el constitueixen.

Es fa públic per a coneixement general, i es completa així la publicació efectuada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 49, de 26 de febrer de 1999.

Madrid, 4 de febrer de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

3326 *CORRECCIÓ d'errors de l'Ordre APU/126/2004, de 23 de gener, de desplegament i aplicació del Reial decret 835/2003, de 27 de juny, pel qual es regula la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals. («BOE» 46, de 23-2-2004.)*

Havent observat un error a l'Ordre APU/126/2004, de 23 de gener, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 26, de data 30 de gener de 2004, i en el suplement en català número 4, de 2 de febrer de 2004, es procedeix a fer-ne la correcció següent, referida a la versió en llengua catalana:

A l'annex I «Models de documents»:

A continuació del model 4C, s'ha d'incloure el model 5A «Certificat de recepció d'obra contractada».